

samt erkänna, att den enda naturliga tolkningen af PRUDENTIUS' ord är, att Rhôs är den grekiska benämningen på »normannerna» eller nordborna, i det förevarande fallet särskildt på svenskarna.

Det nu anförda stället är det äldsta, där namnet *ryssar* förekommer; det är tillika den enda gång vi träffa det före Ruriks tid. Den slutsats, till hvilken vi kommo, bekräftas på det mest tydliga sätt af något yngre källor. Ett par latinskrifvande författare, som omtala ryssarnas anfall på Konstantinopel, beteckna dem nämligen uttryckligen såsom samma folk, som i den romersk-germanska världen kallades *normanner*.

Venetianska krönikor innehålla korta meddelanden om det tåg, som egde rum 865¹⁷. Visserligen är den äldsta af dessa krönikor mer än hundra år yngre än själfva tilldragelsen; hon är författad af JOHANNES DIACONUS, som lefde i slutet af det tionde och början af det elfte århundradet. Men likasom den notis, han meddelar, åter har blifvit afskrifven af senare krönikeskrifvare, så kan det icke be-
tviflas, att den härstammar från en tillförlitlig samtidig berättelse. Man bör nämligen, såsom KUNIK anmärker, erinra sig, att venetianerna af gammalt drefvo en mycket vidsträkt handel på Medelhafvet och att de framför allt stodo i en lifvig kommersiel och diplomatisk förbindelse med det byzantinska rikets hufvudstad, som till och med på den tiden till namnet åtminstone utöfvade ett slags öfverhöghet öfver den stolta republiken. Under dessa omständigheter måste den snart sagdt otroliga händelse, som inträffade nyssnämnda år, de ryska sjöröfvarnas anfall på själfva Konstantinopel, mycket tidigt hafva blifvit känd i Venezia genom medborgare, som själfva varit ögonvittnen till densamma, och från en sådan berättelse leder utan tvifvel uppgiften hos JOHANNES DIACONUS sitt ursprung. Han säger, utan att nämna året, men i sammanhang med händelser, som inträffade omkring 865, att »på den tiden vågade normannerna angripa staden Kon-